

страха вследствие на слънчевите лжчи, айсбергите постоянно променятъ формата си. Вие ще ги видите ту като нѣкаква приказна планина, ту като грамаденъ полуразрушенъ замъкъ съ зѣбчести огради, съ високи кули, широки порти, снабдени съ стълби, които водятъ къмъ океанските води и пр. Тия плаващи грамади отъ ледъ рано или късно сѫ обречени на изчезване. Това зависи дали ще попаднатъ на течение, което ще ги отнесе на югъ, или пъкъ оставатъ да блуждаятъ изъ водите на Ледовития океанъ. Често пажи айсбергите се срѣщатъ единъ съ другъ (стр. 427) и съ голѣмъ трѣсъкъ се разбиватъ на по-дребни късове. А това ускорява тѣхното изчезване. Неизбѣжни сѫ нещастията, ако нѣкой параходъ или каквъто да било корабъ въ време на мъгла срещне по пажия си плаващата грамада (стр. 425) или попадне между две такива, които искатъ да опитатъ силитъ си. Сѫдбата на кораба и хората въ него е печална. Само нѣколко секунди сѫ потрѣбни, за да се разбие корабътъ, а екипажътъ му да намѣри гроба си въ дъното на океана и никога да не види повече Божието слънце.

